

najvyššiemu súdu zjavne napĺňa danosť dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 383 Trestného poriadku [dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku].

Ústavný súd je toho názoru, že existencia uvedeného dovolacieho dôvodu v spojení s § 377 Trestného poriadku zakladá právomoc najvyššieho súdu vecne preskúmať námietky sťažovateľov v rámci dovolacieho konania v zmysle ustanovenia § 384 Trestného poriadku. Z tohto hľadiska hodnotí ústavný súd sťažnosť aj ako predčasne podanú.

Právomoc najvyššieho súdu preskúmať v danom prípade v rámci dovolacieho konania rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4 To 36/2004 zo 4. decembra 2006 (a táto právomoc všeobecného súdu je prednostná) zároveň vylučuje právomoc ústavného súdu v uvedenej veci, preto ústavný súd odmietol sťažnosť v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

Na záver v globále možno konštatovať, že z kontextu sťažnosti nepriamo vyplýva, že namietané porušenie všetkých ostatných práv (s výnimkou základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) malo byť vlastne súčasťou porušenia práva na spravodlivý proces, preto by bolo právne irelevantné vyňať tieto námietky a preskúmať ich izolovane, nezávisle od námietky porušenia práva na spravodlivý proces, ktorá má v sťažnosti ťažiskové postavenie.

Ústavný súd preskúmal aj časť sťažnosti týkajúcu sa námietky porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 36/2004 a túto časť posúdil ako zjavne neopodstatnenú.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. I. US 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 55/02) ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Ak v čase, keď bola